

Bemærkninger.

Ifølge Lov af 6. April 1855 § 2 og dertil sig sluttende senere Bestemmelser meddeles der Bevilling til at svare højere Rente end 4 pCt., men ikke over 6 pCt. p. a., af Laan mod Sikkerhed i fast Ejendom. Da Bevillingen, som udleveres af Amtmændene, altid meddeles, uden at nogen Grund behøver at angives, ja endog uden at Panteobligationen forevises, og gives gratis, er Udfærdigelsen af et særligt Bevillingsdokument saavel som den forudgaaende skriftlige Ansøgning derom i Virkeligheden kun et ganske intetsigende Omsvøb, hvilket ogsaa under Landstingsforhandlingerne om den nye Stempellov blev almindelig erkendt. Det volder imidlertid ikke ringe Ulejlighed for Administrationen — Antallet af de omhandlede Bevillinger var i 1910 ikke mindre end 22,116 — og ligeledes omend i mindre Grad for vedkommende private.

I Stempeloven af 13. Maj 1911 § 90 er der nu aabnet Udsigt til en anden Ordning, saafremt Rentefoden for Udlaan i fæste Ejendomme frigives. Da Gennemførelsen heraf imidlertid vistnok vil kræve ret vidtløftige Undersøgelser og Drøftelser og derfor neppe kan ventes gennemført i en nær Fremtid, har Forslagsstilleren ment, at man indtil videre kunde indføre den foreslaede Reform, der i alt væsentligt lader den nuværende Tilstand forblive uforandret og kun bortfjerner en Masse unyttigt Skriveri. Statskassen vil efter Forslaget ikke lide nogen Formindskelse af Indtægter og derhos spare Omkostninger til Tryk og Papir, ca. 4 Øre for hver Bevilling, altsaa ikke meget langt fra 1,000 Kr. aarligt. For de private vil Afgiften til Statskassen for en Rentebevilling ikke blive større end nu nemlig 1 Kr.